

Standardy ochrony małoletnich

Przedszkola Nr 2 „Pod Tęczą” w Łowiczu

- wersja skrócona

Podstawa prawna: art. 22b pkt 1 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1304)

Ileć w niniejszych Standardach mowa o ustawie, należy przez to rozumieć ustawę o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym.

Standard I

W Przedszkolu nr 2 „Pod Tęczą” została opracowana i wprowadzona w życie Polityka ochrony dzieci przed krzywdzeniem. W dokumencie tym znajdziecie między innymi informacje co to jest krzywdzenie dziecka; jak i gdzie zgłaszać gdy Tobie lub innemu dziecku dzieje się krzywda. Określa on również jakie zachowanie między personelem przedszkola a dziećmi oraz między dziećmi są dopuszczalne, a jakich należy unikać. Znajduje się tu również szczegółowa informacja o zasadach i procedurze podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego.

Standard II

Placówka dokonuje przeglądu i aktualizacji standardów. Odpowiedzialna jest za to komisja powołana przez dyrektora. Komisja dokonuje także oceny standardów w celu zapewnienia ich ewentualnego dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami. Zaktualizowane Standardy udostępniane są na stronie internetowej Przedszkola.

Standard III

Za przygotowanie personelu Przedszkola do stosowania standardów odpowiedzialny jest Dyrektor placówki. Po zapoznaniu się ze standardami i zasadami ich stosowania, każdy pracownik podpisuje imienne oświadczenie, które przechowywane jest w dokumentacji pracowniczej.

Standard IV

Rodzice dzieci zapoznawani są ze standardami podczas zebrań. Na wniosek rodzica dziecka, rodzic otrzymuje standardy w wersji skróconej, która zawiera informacje istotne dla małoletnich. Standardy udostępnia się na stronie internetowej Przedszkola.

Standard V

Osobami odpowiedzialnymi za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu są:

- 1) nauczyciel/wychowawca
- 2) psycholog
- 3) pedagog specjalny

Osobami odpowiedzialnymi za udzielanie wsparcia małoletniemu są:

- 1) nauczyciel, który jako pierwszy pozyskał informację o zdarzeniu zagrażającym małoletniemu
- 2) wychowawca dziecka
- 3) psycholog
- 4) pedagog specjalny

Standard VI

Sposoby dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego:

- 1) notatka służbowa
- 2) protokół ze spotkania z rodzicami/rodzicem
- 3) kwestionariusz diagnostyczny – wzór określony w załączniku do Standardów
- 4) kopia części A „Niebieskiej Karty”
- 5) dokumentacja potwierdzająca zgłoszenia do uprawnionych organów zewnętrznych

Standard VII

Dzieci powinny czuć się w środowisku przedszkolnym dobrze i bezpiecznie, aby nic im nie przeszkadzało w prawidłowym funkcjonowaniu w przedszkolu.

Dzieci powinny akceptować odmienność i indywidualność każdego i uszanować inne zainteresowania oraz mieć poczucie obowiązku spieszenia z pomocą tym, którzy sobie radzą gorzej niż oni sami.

Dobrostan emocjonalny i psychiczny dzieci oparty jest na ciepłej i otwartej komunikacji, autentycznym zainteresowaniu dziećmi, budowaniu zaufania, zapewnianiu odpowiedniego wsparcia emocjonalnego, rozpoznawaniu potencjału wszystkich dzieci, skupianiu się na budowaniu w dzieciach zdolności do autonomii i odkrycia samych siebie.

Bezpieczne, pełne szacunku i ciepłe wzajemne relacje prowadzą do poczucia bezpieczeństwa w przedszkolu oraz zmniejszenia uczucia lęku.

Zadaniem nauczyciela – wychowawcy jest zapewnienie poczucia bezpieczeństwa i akceptacji wszystkim dzieciom oraz danie równej szansy zdobycia wiedzy i odnalezienia swojego miejsca w grupie.

Przemoc w przedszkolu nie jest akceptowalna, ponieważ:

- 1) narusza podstawowe prawa dziecka: do godności osobistej, życia w poczuciu bezpieczeństwa;
- 2) wywiera bardzo negatywny wpływ na dziecko poszkodowane, powodując obniżenie poczucia własnej wartości, spadek motywacji do działania, depresję, choroby somatyczne, alienację społeczną;
- 3) wywiera negatywny wpływ na sprawców poprzez utrwalanie nieodpowiednich zachowań wobec rówieśników, demoralizację, przyczynianie się w przyszłości do problemów z prawem, depresji i myśli samobójczych;

- 4) wywiera negatywny wpływ na obserwatorów, powodując znieczulenie i zobojętnienie na krzywdę;
- 5) ma tendencję do eskalowania i zwykle bez interwencji dorosłych sama się nie kończy;
- 6) wpływa negatywnie na klimat grupy i przedszkola.

Zabronione jest dręczenie lub prześladowanie w przedszkolu, tj. wielokrotna przemoc psychiczna (np. obrażanie, wyśmiewanie, wykluczanie, odtrącanie), relacyjna, materialna, fizyczna.

O zjawisku tym mowa jest wówczas, gdy proces stosowania przemocy jest długotrwały, ma charakter grupowy – ofiary, agresorzy i świadkowie są w tę przemoc wplątani, występuje dysproporcja między sprawcą/sprawcami a ofiarą, utrzymuje się atmosfera zastraszenia w grupie.

Zachowania niedozwolone:

W relacjach rówieśniczych jest zabroniona agresja słowna to: ubliżanie, dokuczanie, wyśmiewanie, obrzucanie wyzwiskami, uszczypliwości, kpiny, ośmieszanie.

Zabroniona jest agresja fizyczna, podczas której dochodzi do kontaktu fizycznego pod postacią popychania, bicia, kopania, plucia, niszczenia własności, zabierania rzeczy.

Zabronione jest noszenie i używanie niebezpiecznych narzędzi.

Standard VIII

1. Na terenie Przedszkola zabrania się dzieciom:
 - 1) korzystania z telefonów komórkowych i innych urządzeń elektronicznych służących do przekazu informacji;
 - 2) nagrywania dźwięku, obrazu oraz fotografowania za pomocą telefonu lub innych urządzeń elektronicznych;
 - 3) wnoszenia urządzeń multimedialnych i elektronicznych.
2. Nauczyciel prowadzący zajęcia/sprawujący opiekę nad dziećmi jest zobowiązany do bezpiecznego korzystania z Internetu.
3. Na wszystkich komputerach z dostępem do Internetu zapewnia się zainstalowanie i aktualizowanie oprogramowanie antywirusowe.
4. Oprogramowanie, o którym mowa w pkt. 3, jest aktualizowane automatycznie.

Standard IX

1. W przedszkolu dzieci nie mają bezpośredniego dostępu do sieci Internet bez nadzoru nauczyciela. Rodzic ma obowiązek kontrolowania w jaki sposób dziecko użytkuje sprzęt multimedialny w domu.
2. Podstawowymi formami zjawiska cyberprzemocy są: nękanie, straszenie, szantażowanie z użyciem sieci, publikowanie lub rozsyłanie ośmieszających, kompromitujących informacji, zdjęć, filmów z użyciem sieci oraz podszywanie się w sieci pod kogoś wbrew jego woli.

Postępowanie w przypadku podejrzenia że dziecko jest uczestnikiem niebezpiecznej gry:

- 1) rozeznaj czy dziecko nie posiada śladów samookaleczeń lub innych mogących świadczyć o uczestnictwie w niebezpiecznych grach, w razie konieczności zapewnij opiekę lekarską, psychologiczną;
- 2) w rozmowie z dzieckiem ustal okoliczności w jakich dowiedziało się o grze i w jakich do gry przystąpiło, dane innych uczestników z którymi kontaktowało się w grze;
- 3) powiadom o swoim podejrzeniu rodziców dziecka i dyrektora Przedszkola;

- 4) powiadom o swoim podejrzeniu Policję, przekazując wszelkie posiadane dane, informacje oraz okoliczności ich pozyskania, w toku czynności policyjnych zajdzie konieczność udostępnienia sprzętu na którym zapisano takie dane w celu zabezpieczenia niezbędnych danych stanowiących punkt wyjściowy do dalszych czynności (dane takie w prowadzonym postępowaniu przygotowawczym będą dowodami).

Standard X

Plan wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia ustali zespół powołany przez dyrektora, w skład którego wchodzi co najmniej wychowawca dziecka, psycholog i pedagog specjalny.

Plan pomocy dziecku powinien zawierać wskazania dotyczące:

- 1) określenia form pomocy psychologiczno-pedagogicznej na terenie przedszkola lub kierowania do instytucji udzielających różnych form pomocy: terapia indywidualna, grupowa, warsztaty rozwijające zainteresowania i uzdolnienia - w uzgodnieniu z rodzicami i adekwatnie do potrzeb;
- 2) wzmocnienia dziecka – poprzez: zapewnienie mu, odpowiednio do potrzeb i w uzgodnieniu z rodzicami, konsultacji psychologiczno-pedagogicznych w poradni psychologiczno-pedagogicznej, ewentualnie konsultacji psychiatrycznych;
- 3) wspierania rodziny – poprzez kierowanie adekwatnie do potrzeb do instytucji oferujących pomoc.

Przebieg realizacji planu monitoruje wychowawca grupy/pedagog specjalny/psycholog.